

Jámbor Ildikó

Magyar rapszódia – táncfantázia Egerben

A zeneszerző géniuszt emlékére

Az évad kiemelkedő eseménye volt Liszt Ferenc (1811–1889) zeneszerző géniuszt életművét felidéző táncjáték, a *Magyar Rapszódia*. Egyszerre modern és fennkölt, historikus és a kortárs tánc legjobb erényeit felmutató színpadi produkció. Lehetsz arról beszélni, hogy Eger milyen gazdag zenei tehetségekben. Erős bázisa ennek az Eszterházy Károly Egyetem Ének-zene Tanszéke, melynek vezetője – szerény és szigorú személyisége mellett – művészként is kiemelkedő. Talán külföldön jobban ismerik és elismerik Gábos Juditot, a zongoraművészt, mint itthon, noha az elmúlt esztendő Egri Tavasz Fesztiváljain mindig megcsillogtatta tehetségét és alázatos, sokszínű előadóművészetét.

A *Magyar Rapszódia* táncjátékhoz Gábos Judit játéka szolgáltatta a zenei alapot, de többet mondok: egyik tartópillére volt az előadásnak. Topolánszky Tamás koreográfus-rendező a Kossuth-díjas Oláh Zoltánt kérte fel szólótáncosnak. Mostanra már a Gárdonyi Géza Színház tánctagozata is olyan magas színvonalat képvisel, hogy méltó partnerei lehettek a Liszt Ferenc alakját megidéző szólistának.

Mi, ha nagy vonalakban ismerjük is a zeneszerző életrajzát, nem tudtuk kronológikusan követni a művészpálya romantikus fordulatait (kellett hozzá a műsorfüzet tele információkkal, ám ez mit sem vont le az összhatásból). Pinczés István Jászai-díjas rendező, itt dramaturgként fogta össze a művészpálya fordulóit, fontos és megjeleníthető csomópontokat találva az életműben. Liszt édesanyját Tóth Karolina táncolta remek stilizált jelmezben, mindegyre felmutatva azt a szenvedélyes viszonyt a vonzás és elszakadni akarás kettősségét, amit csaknem minden talentumos művész és szülője megtapasztal. Liszt viharos szerelmeit, az életében felbukkanó nőket, csodás, leheletfinom, historizáló, mégis a mai szemnek is látványos jelmezekbe bújtatta Papp Janó.

Novák Laurát mint Caroline grófkisasszonyt, az elegáns Marie d'Agoult-t Kelemen Dorottya, az extravagáns George Sand-t Törteli Nadin formálta meg. (Azaz ő jelmeze a korszellemet és a férfias írónőt idéző nadrágszoknya volt.)

A géniuszt démonát egy Cigányfiú képében megjelenítő Bollók Ákos e. h. szenvedélyes táncával, Liszt kortársát s egyben vejét Emődi Attila idézte meg.

Mondják, hogy Lisztnek ellentmondásos volt a kapcsolata Erkel Ferencsel. Őt Joni Österlund jelenítette meg, míg a lírai viszonyban Liszt (Oláh Zoltán) társa Carolyne Zu Sayn-Wittgenstein hercegnőjét megformáló Rovó Virág, a társulatnak az idei évadban egyik elismert fiatal táncművésze lehetett.

Nem csalódtak azok sem, akik a zene felől közelítették meg ezt az estét. Azt előadásban a *Les Preludes*, a *h-moll ballada*, a *Rigoletto parafrázis* és a *II. Magyar rapszódia* hangzott el. A *Szerelmi álmok* költői táncos megfogalmazásától a Villa d'Este szökőkútjai elbűvölő zengése mellett eljutottunk a *Haláltánc* viharos szólólamaihoz.

A kortárs tánc iránt érdeklődőknek is nyugtalanító és felszabadító élményt hozott ez a produkció, de elégedettek lehettek azok is, akik magáért a színházért jöttek. Magam májusban láttam, de – amint hallottam – a márciusi bemutató óta minden este vastappsal zárult a *Magyar Rapszódia*. A kezdeti idegenség mély elfogadásba fordult, ennek a kevéssé hazafiasnak és magyarnak tartott, de annál megrendítőbben tehetséges zeneszerzőnek, Liszt Ferencnek az életműve iránt.

(forrás: gardonyiszinhaz.hu)